

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2Nt/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123011563
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4123011563.8

Uznesenie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Ondrejovej a z prísediacich sudcov A. B. a C. D. E., v trestnej veci odsúdeného F. G., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33Tk/1/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.11.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného F. G., narodeného XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom F., H. XXX, toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, zo dňa 18.09.2023, doručený na Okresný súd Nitra dňa 15.11.2023 na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 33Tk/1/2015 zo dňa 29.03.2017, právoplatnej v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/31/2017 dňa 29.06.2017 zamietá, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený F. G. (ďalej aj ako „odsúdený“) podal dňa 15.11.2023 na Okresný súd Nitra prostredníctvom svojho obhajcu návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33Tk/1/2015, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 29.03.2017, právoplatným dňa 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/31/2017 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona, za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň súd uložil ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov a poškodenú právnickú osobu ABAS CIT Management s.r.o., so sídlom Bratislava, Dúbravská cesta 2, IČO: 35 801 425, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V písomných dôvodoch podania odsúdený uviedol, že bol uznaný vinným za skutok, ktorý nespáchal a vina bola založená na osamotenej výpovedi svedkyne B. E. z prípravného konania v procesnom postavení spoluobvinenej, ktorá na hlavnom pojednávaní v trestnej veci sp. zn. 33Tk/1/2015 nevypovedala využijúc právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku, pričom v čase, keď odoprela vypovedať na hlavnom pojednávaní už bola právoplatne odsúdená v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4Tk/1/2014. Podľa odsúdeného takéto konanie svedkyne možno interpretovať jedine ako obavu svedkyne zo stíhania za krivú výpoveď v prípade, ak by vypovedala na hlavnom pojednávaní ináč ako v prípravnom konaní. Zároveň odsúdený poukazyval na to, že ho svedkyňa E. na fotografii č.4 v rámci rekognície neopoznala a agnoskácia nebola vykonaná pre neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to žiadal v rámci konania o povolenie obnovy konania vypočuť svedkyňu B. E., aby sa vyjadrila najmä k osobe odsúdeného, či ho vôbec pozná, nakoľko má za to, že jej výsluch by mohol priniesť nové zásadné zistenia vo

veci. Potrebu jej vypočítania odôvodňoval aj s poukazom na nepriame dôkazy - zápisnicu o rekognícií (čl. 163-173), znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/11363 z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, ktorým bolo zistené, že v motorovom vozidle VW Touareg bola izolovaná iba DNA B. E. a s poukazom na posudok z odvetvia daktyloskopie č. PPZ-JEU-BA-EXP-2013/11363, ktorým bola zistená prítomnosť daktyloskopických stôp B. E. a I. F. v predmetnom vozidle. Podľa odsúdeného uvedené nepriame dôkazy môžu v kontexte nových zistení priniesť iné skutkové úvahy. Ďalej v návrhu uviedol, že za vyššie uvedený zločin mal byť odsúdený aj I. J. v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/136/2013, pričom o osobe menom I. J. žiadnu vedomosť nemal a pritom poukazoval na fakt, že porovnaním znení odôvodnení rozhodnutí v konaní sp. zn. 6T/136/2013, sp. zn. 4Tk/1/2014 a sp. zn. 33Tk/1/2015 je možné ustáliť, že napriek tomu, že sa týkajú toho istého skutku, opisuje sa v nich rozdielny spôsob spáchania skutku a počet páchatel'ov a preto žiadal na verejnom zasadnutí oboznámiť listinné dôkazy zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/136/2013 vo vzťahu k osobe odsúdeného a zároveň aj vypočuť I. J., nakoľko tento svedok nebol vypočutý v trestnom konaní sp. zn. 33Tk/1/2015 napriek tomu, že malo ísť o osobu, ktorá mala spáchať skutok s odsúdeným. Odsúdený ďalej navrhol vypočuť ako svedka osobu A. K. a oboznámiť čestné vyhlásenie tejto osoby s úradným prekladom z chorvátskeho jazyka do slovenského jazyka. Ďalej odsúdený poukazoval na osobu I. F., ktorý ako jeden zo spolupáchatel'ov nevypovedal v konaní sp. zn. 33Tk/1/2015 a ktorý bol uznaný za vinného v konaní sp. zn. 4Tk/1/2014 a odsúdený nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu sp. zn. 4Tk/1/2014, najmä s jeho výpoveďou z prípravného konania Zároveň v súvislosti s I. F. odsúdený poukazoval aj na listinný dôkaz na čl. 6 v spise sp. zn. 1Nt/23/2021 osoby I. F., z obsahu ktorého vyplynulo, že má vedomosť o skutočnostiach ku osobe odsúdeného a preto žiadal, aby v rámci rozhodovania o povolenie obnovy konania súd predvolal aj I. F. a oboznámil aj jeho trestnú vec pod sp. zn. 1Nt/23/2021. V neposlednom rade odsúdený navrhoval vypočuť ako svedka svoju matku L. G. ku skutkovým okolnostiam prípadu. V závere odsúdený uviedol, že vyššie vymedzené súdu skôr neznáme tvrdenia, dôkazy ako aj dôkazy súdu už známe vytvárajú ucelený skutkový dej, ktorý preukazuje nespáchanie skutku odsúdeným a preto žiadal, aby súd o jeho návrhu konal a rozhodol o povolení obnovy konania.

Písomným doplnením zo dňa 27.11.2023 odsúdený predložil čestné vyhlásenie L. G., ktoré nebolo datované a ktorého obsahom bolo prehlásenie, že jej syn odišiel z domu v polovici mája 2013 po rodinnej hádke, ktorá sa týkala prepisu chalupy. V hneve syn hodil telefón o zem, ktorý sa rozbil a odišiel s tým, že sa už nevráti. Túto skutočnosť si pamätala preto, lebo vtedy mala jeho sestra narodeniny. Odvtedy so synom nebola v kontakte. Ozval sa jej asi po týždni zo zahraničného čísla do práce a iba jej povedal, že je v zahraničí. Koncom mája 2013 ho hľadali policajti v civile iba ako svedka a ktorým povedala, že je v zahraničí. Odvtedy ho už nikto nehľadal, ani sa naňho nepýtal. Domov sa vrátil začiatkom marca 2018 a vtedy mu povedala, že je odsúdený. Syn o ničom nevedel. Pár dní bol doma a potom išiel na policajnú stanicu, aby sa dozvedel o čo vlastne ide.

Tunajší súd o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie výsluchom odsúdeného, svedkov B. L. (dostavil sa bez predvolania), L. G., I. J. ako aj oboznámením obsahu spisu sp. zn. 2Nt/15/2023 a podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015, sp. zn. 1Nt/4/2019 (povolenie obnovy konania F. G.), sp. zn. 1Nt/23/2021 (povolenie obnovy konania F. G.), sp. zn. 4Tk/1/2014 (trestná vec B. E. a I. F.), 6T/136/2013 (trestná vec I. J.), sp. zn. 21Nt/6/2020 (povolenie obnovy konania I. J.), sp. zn. 4Nt/33/2024 (povolenie obnovy konania I. J.) a zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015 zo dňa 29.03.2017, právoplatným dňa 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/31/2017 zo dňa 29.06.2017 bol odsúdený F. G. ako ušlý uznany vinným na skutkovom základe:

„v presne nezistenom čase ako jeden z členov organizovanej skupiny, ktorú tvoril s ostatnými jej členmi I. F., narodeným XX.XX.XXXX v H. a B. E., narodenou XX.XX.XXXX v Bratislave, toho času už právoplatne odsúdenými v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4Tk/1/2014 (rozsudok zo dňa 07.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2014), založenej na účely vykonania trestného činu, spočívajúceho v zmocnení sa finančných prostriedkov nachádzajúcich sa u príslušníka súkromnej bezpečnostnej služby s použitím násillia, sa presne dohodli na spôsobe del'by úloh, ktorých bol koordinátorom a dňa 27.05.2013 v čase približne o 08.45 hodine v Nitre, na ulici M. D. G. M. B., na prízemí medzi výťahom a predajňou obuvi CCC, použili násillie proti pracovníkovi súkromnej bezpečnostnej služby I. E. tým spôsobom, že keď tento prechádzal medzi predajňou obuvi CCC a

výťahom, zozadu k nemu pristúpili maskovaní B. E. a F. G., pričom B. E. priložila I. E. ku krku elektrický paralyzátor, v dôsledku čoho tento spadol na zem a F. G. mu vytrhol z ruky kufrík, ktorý obsahoval finančnú hotovosť vo výške 361.455 eur, následne F. G. a B. E. z miesta činu ušli smerom ku vopred dohovorému miestu na sídlisku Chrenová v Nitre, kde bolo zaparkované osobné motorové vozidlo zn. VW Touareg, EČV: F. XXXXX, do ktorého odložili veci súvisiace s trestným činom a odcudzený kufrík aj s finančnou hotovosťou, pričom do osobného motorového vozidla VW Touareg nastúpil F. G. a odišiel s ním na ulicu Trieda Andreja Hlinku v Nitre, kde toto vozidlo opustil spoločne s odcudzenou finančnou hotovosťou, pričom do osobného motorového vozidla zn. VW Touareg na účely odstránenia stôp nastúpil I. F., ktorý bol aj s vozidlom následne príslušníkmi Policajného zboru zadržaný, čím spôsobili spoločnosti ABAS Cit Management, s.r.o., škodu vo výške 361.455 eur“, že proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal čin závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a ako člen organizovanej skupiny a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu a bol mu uložený podľa § 188 odsek 4 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Trestná vec F. G. bola prejednaná na základe obžaloby Krajského prokurátora v Nitre v samostatnom konaní v jeho neprítomnosti (konanie proti ušlému podľa § 358 odsek 1 Trestného poriadku) a na základe vykonaného dokazovania výsluchom svedkov B. B., I. E., B. E., I. F., J. H., G. N., prečítaním výpovede svedka B. F. z prípravného konania, prečítaním troch znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Prezídia Policajného zboru ako aj znaleckého posudku Ing. Eduarda Jenča z odboru elektrotechnika a prečítaním listinných dôkazov bol zistený skutkový stav opísaný v hore citovanom enunciiate rozhodnutia zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 33Tk/1/2215, ktorým súd uznal obžalovaného F. G. za vinného. Závažnosť konania obžalovaného bola určená spôsobom vykonania činu, organizovanosťou, výškou spôsobenej škody a tým, že konal v priamom úmysle. Súd rozhodol na základe vykonaného dokazovania po úprave skutkovej vety obžaloby, ktorú jednak doplnil o osoby zvyšných dvoch členov organizovanej skupiny zdôrazniac ich právoplatné odsúdenie v konaní sp. zn. 4Tk/1/2014 zo dňa 07.05.2014; o vpísanie slovného spojenia, že obžalovaný a B. E. „použili násilie“ proti príslušníkovi bezpečnostnej služby a jednak vypustil slovo „obvinený“ pred menami páchatelov a výraz „lúpežné prepadnutie“. V rámci konania obranná verzia obžalovaného F. G. zastúpeného obhajkyňou bola založená na zaujatosti svedkyne B. E., čo nebolo nijakým dôkazom v konaní preukázané a súd nezhliadol skutočnosti spôsobilé spochybniť dôveryhodnosť výpovede svedkyne E., ktorá obžalovaného označila za svojho komplicu a zároveň aj ako osobu, ktorá ju spoločne s I. F. presvedčila na spáchanie skutku. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinného a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov nepodmienečne.

Súd zistil, že rozhodnutie prvostupňového súdu bolo napadnuté odvolaním obhajcu obžalovaného, ktorý dôvodnosť jeho podania založil na pochybení súdu pri dokazovaní, konkrétne na tom, že súd nevykonal výsluch svedkyne B. E. na hlavnom pojednávaní a uspokojil sa s jej vyjadrením dňa 29.03.2017 s poukazom na ustanovenie § 130 odsek 2 Trestného poriadku (odmietla vypovedať pre možnosť privodiť si trestné stíhanie) a tiež v tom, že súd pochybil aj pri hodnotení dôkazov, keď výpoveď svedkyne B. E. zo dňa 21.02.2014 (z prípravného konania) s nízkou dôkaznou hodnotou považoval za kľúčovú v otázke uznania viny obžalovaného, pričom výpovede ostatných svedkov sa týkali iba priebehu skutku, ktorý svedkovia pozorovali a nijakým spôsobom nepreukazovali účasť obžalovaného na skutku. Na základe takto podaného odvolania Krajský súd v Nitre v konaní sp. zn. 4To/31/2017 podrobil napadnuté rozhodnutie prieskumnej povinnosti a zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol zadovážený dostatok dôkazov objasňujúcich všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre rozhodnutie o vine a treste obžalovaného a preto mohol odvolací súd v odôvodnení svojho zamietajúceho rozhodnutia zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 4To/31/2017 konštatovať, že skutkové zistenia vychádzali z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania. V odôvodnení rozhodnutia sa Krajský súd v Nitre podrobne vyjadril aj k právu osôb, ktoré boli resp. sú v postavení spoluobvinených, ale aj osôb, proti ktorým sa viedlo, či vedie súbežne trestné stíhanie vždy odmietnuť vypovedať podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku a k splneniu podmienok pre prečítanie zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania a v tomto smere nezistil pochybenie súdu prvého stupňa, ba práve naopak zhodnotil postup súdu prvého stupňa opierajúci sa pri rozhodovaní o vine obžalovaného o obsah výpovede svedkyne B. E. ako správny.

Pre namietanú nezákonnosť vykonaného dôkazu - svedeckej výpovede svedkyne B. E. napadol odsúdený F. G. rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 4To/31/2017 zo dňa 29.06.2017 aj podaním mimoriadneho opravného prostriedku, dovolania dňa 15.08.2019, ktoré bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté uznesením sp. zn. 3Tdo/67/2017 zo dňa 05.02.2020 pre nenaplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 odsek 1 písmeno g) Trestného poriadku. V odôvodnení rozhodnutia veľmi podrobne a jasne Najvyšší súd Slovenskej republiky vysvetlil princíp zákazu sebainkriminácie (článok 47 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Odsúdený F. G. sa ešte pred podaním dovolania domáhal návrhom z 30.07.2018 opätovného prejednania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33Tk/1/2015 v jeho prítomnosti podľa § 358 Trestného poriadku. V písomných dôvodoch návrhu poukazoval na skutočnosť, že súd v jeho trestnej veci vykonal dokazovanie ako proti ušlému bez splnenia zákonných podmienok, uložil mu „mimoriadne vysoký trest“ za skutok, ktorý nespáchal a nemal na jeho spáchaní ani žiadny podiel. Namietal, že doposiaľ nemal možnosť vo veci vypovedať a ani sa konfrontovať s vykonanými dôkazmi, pričom sa cíti byť nevinný. Vyslovil názor, že „prípadne nové rozhodnutie vo veci“ v jeho prítomnosti by mohlo byť pre neho priaznivejšie. Absolútne popieral akúkoľvek spojitosť jeho osoby so skutkom lúpeže a súčasne tvrdil, že „sa žiadnym spôsobom vedome nevyhýbal trestnému konaniu a neskrýval sa pred takýmto konaním“, pretože o ňom nemal žiadnu vedomosť a nemal vedomosť ani o svojom odsúdení. Ozrejmil, že o vydaní rozsudku sa dozvedel až dňa 12.03.2018 na polícii v Modre. Na vysvetlenie doplnil, že začiatkom roku 2013 sa po vyhrotených konfliktoch v jeho rodine rozhodol dočasne odísť žiť a pracovať do zahraničia, najskôr do Anglicka a neskôr v roku 2014 (približne v mesiaci máj) sa presunul do Českej republiky, kde žil a pracoval a býval s družkou D. F. v meste Šternberk. Konflikty v rodine, pre ktoré zo Slovenska odišiel, zároveň spôsobili, že rodinu po celý čas nekontaktoval, avšak žil riadne pod svojou identitou, chodil do práce a verejne sa stretával so známymi, ktorých v tom období mal. V tejto súvislosti poukázal na to, že ho nikto nehľadal, nikto ho ani nekontaktoval a tvrdil, že bol aj podrobený kontrole zo strany polície Českej republiky. Súd návrh odsúdeného na opätovné prejednanie trestnej veci v jeho prítomnosti posúdil ako nedôvodne podaný, preto ho uznesením zo dňa 20.08.2018, sp. zn. 33Tk/1/2015 zamietol podľa § 362 odsek 2 Trestného poriadku a v odôvodnení rozhodnutia poukázal na všetky dostupné možnosti a zákonné nástroje orgánov činných v trestnom konaní a súdu smerujúce k zabezpečeniu prítomnosti odsúdeného na konaní (žiadosti o vypátranie, príkazy na zatknutie, policajné správy). Súd považoval obranu odsúdeného za účelovú. Vydané príkazy na zatknutie vnútroštátneho, európskeho a medzinárodného charakteru celkom znemožňovali tvrdenie odsúdeného, že odišiel zo Slovenska začiatkom roka 2013, keď preverovaním u príbuzných bolo zistené, že odsúdený sa im prvýkrát prestal ozývať asi dva týždne pred skutkom, ktorý sa stal dňa 27.05.2013, teda až v druhej polovici druhého štvrtroku 2013. Rovnako za účelové považoval súd tvrdenie odsúdeného, že sa z Anglicka do Českej republiky presúval niekedy v mesiaci máj roku 2014, pretože pri kontrole dokladov cudzineckou alebo hraničnou políciou by už bol býval realizovaný európsky zatýkací rozkaz na odsúdeného vydaný Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 4Tp/301/2014 dňa 14.03.2014. V nadväznosti na to nemalo oporu ani tvrdenie odsúdeného, že mal byť kontrolovaný políciou Českej republiky, pretože vo všetkých systémoch už bolo zaznamenané pátranie po ňom a políciou už boli evidované aj vydané príkazy na jeho zatknutie. Preto súd uzavrel, že odsúdený žiadnym spôsobom nepreukázal a ani nevyvrátil, že nemal úmysel sa vyhýbať trestnému konaniu a ani skutočnosť, že o prebiehajúcom trestnom konaní nemal vedomosť. Tieto úvahy súdu boli potvrdené ako vecne správne uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/96/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorým súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodne podanú, keď konštatoval, že zákonné podmienky na konanie proti ušlému boli súdom prvého stupňa splnené v zmysle ustanovenia § 358 odsek 1 Trestného poriadku, ako i na to, že odsúdený po spáchaní skutku upustil územie Slovenska a musel mať vedomosť o prebiehajúcom trestnom stíhaní a i napriek tomu sa po dobu štyroch rokov úspešne vyhýbal trestnému konaniu.

K oboznámenému obsahu spisu odsúdený F. G. na verejnom zasadnutí uviedol len toľko, že B. E. nepoznal a tvrdenie obsiahnuté v policajnej správe, že sa mal zdržiavať v L. nebolo pravdivé.

Uložený trest odňatia slobody odsúdený F. G. vykonáva od 14.03.2018 s predpokladaným koncom 14.03.2033. Odsúdený má evidované dve odsúdenia v odpise registra trestov, z toho v jednom prípade sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Odsúdený pred nástupom do výkonu trestu pracoval ako auto klampiar, jeho správanie a vystupovanie v ústave bolo doposiaľ na požadovanej úrovni,

desaťkrát disciplinárne odmenený, bez disciplinárneho potrestania, pracovne zaradený v rámci ústavu na pomocné práce.

Odsúdený F. G. návrhom zo dňa 06.05.2019 vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 1Nt/4/2019 žiadal povoliť obnovu konania v právoplatne skončenej trestnej veci sp. zn. 33Tk/1/2015 z dôvodu, že sa s ním konalo ako s ušlým a nemal možnosť sa pred súdom obhajovať, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces a že sa uvedeného skutku vlastne nemohol dopustiť, pretože v deň spáchania skutku sa už mal nachádzať mimo územia Slovenskej republiky, čo mala potvrdiť výsluchom aj jeho matka L. G.. V rámci doplnenia na verejnom zasadnutí uviedol, že bol v pôvodnom konaní usvedčený výpoveďou svedkyne, ktorej zápisnica z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní iba prečítaná, pričom táto svedkyňa opisovala skutok, ale odsúdeného nepoznala, preto podľa jeho názoru je nemožné, aby na základe takejto výpovede bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov. V tomto konaní odsúdený uviedol, že od narodenia sa zdržiaval na adrese trvalého pobytu a pred letom roku 2013 odišiel do Zagrebu, kde vykonával jeden mesiac stavebné práce, ubytovanie mal preplatené, následne v septembri roku 2013 odletel sám zo Zagrebu do Londýna, kde sa zdržal viac než jeden rok. Z Anglicka išiel autom do Čiech, kamarát mu našiel prácu v Šternbergu, kde si našiel priateľku D. F., s ktorou si prenajali byt a plánovali spoločný život. Uviedol, že nakoľko od roku 2013 nevidel rodičov a jeho odchodu predchádzala hádka kvôli sestre (rodičia jej chceli darovať dom), rozhodol sa vrátiť v roku 2018 späť na Slovensko. Matka odsúdeného na verejnom zasadnutí súdu uviedla, že hádka so synom sa stala koncom mája 2013, presný dátum nevedela, ale myslela si, že to bolo dňa 27.05.2013 v podvečerných hodinách. Návrh odsúdeného bol uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 1Nt/4/2019 zo dňa 23.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/108/2020 zo dňa 18.11.2020 zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky pre obnovu konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

V novo podanom návrhu na povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 1Nt/23/2021 zo dňa 04.08.2021, odsúdený F. G. argumentoval, že trestné konanie bolo vedené proti nemu ako proti ušlému, nemal možnosť práva na obhajobu v súdnom konaní a postup súdu v jeho trestnej veci v ňom vzbudil dôvodné podozrenie z neobjektívnosti pri hodnotení dôkazov, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti trestného procesu na hlavnom pojednávaní, ale najmä práva na spravodlivý súdny proces ústavne garantovaného v článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Novou skutočnosťou podľa odsúdeného malo byť to, že jeho matku L. G. kontaktoval právoplatne odsúdený I. F. s tým, že chce vypovedať v trestnej veci jej syna pred súdom a ozrejmiť všetky skutočnosti, nakoľko na hlavnom pojednávaní v trestnej veci odsúdeného odmietol vypovedať rovnako ako B. E.. V tomto smere súd konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy uzavrel, že zmena postoja osoby I. F. s odstupom času nebola spôsobilá vyvolať stav, že sa jedná o nový dôkaz súdu skôr neznámy, keď obsah jeho výpovede súd vyhodnocoval v pôvodnom konaní (bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde I. F. tiež odoprel vypovedať). O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté zamietajúcim uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 1Nt/23/2021 zo dňa 05.10.2021 z dôvodu, že neboli zistené žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli dodatočne najavo, teda neboli súdu skôr známe a ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Toto rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/117/2021 zo dňa 16.12.2021, ktorým súd zamietol sťažnosť odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu na povolenie obnovy konania vrátane jeho doplnenia. Tvrdil, že skutok nespáchal a že v čase lúpeže sa nezdržiaval na území Slovenskej republiky a zároveň ani nebol na úteku, dlhodobo žil v zahraničí a keď sa dozvedel, že bol odsúdený, tak sám nastúpil do výkonu trestu. Žiadal, aby súd vykonal navrhované dôkazy.

Obhajca odsúdeného sa pridržoval písomne podaného návrhu a nad rámec predložil čestné vyhlásenie B. L., ktorý mal odsúdeného odviezť na policajnú stanicu a ktorý vie potvrdiť, že odsúdený sa sám dobrovoľne dostavil na policajné oddelenie, čo dotvára mozaiku celého radu nepriamych dôkazov, ktoré odôvodňujú úvahy v písomnom návrhu.

Svedok B. L., ktorý sa dostavil bez predvolania uviedol, že na verejné zasadnutie sa dostavil vo vlastnom záujme, má informácie o verejnom zasadnutí a čo je jeho predmetom, nakoľko je v kontakte s odsúdeným, ktorý je krstným otcom jeho detí. Následne sa vyjadril k obsahu čestného vyhlásenia, ktoré napísal dňa 16.06.2024. Pred šiestimi rokmi ho požiadal F. G., či by ho odviezol na policajnú stanicu

v meste Modra, bolo to 14.03.2018, oslovil ho po príchode zo zahraničia, keď sa dozvedel od matky, že bol trestne stíhaný a je odsúdený v neprítomnosti. Priviezol ho po 21:00 hod. do Modry, kde sa chcel ísť prihlásiť na policajnú stanicu, ale nakoľko tam nikto neotváral na búchanie, zvonenie, tak čakali spolu ešte chvíľu v aute, potom ho tam nechal. Potom mu odsúdený ešte raz zatelefonoval a požiadal ho, aby sa vrátil späť do Modry a odviezol ho na policajnú stanicu do Pezinka, aby sa tam prihlásil prípadne aby zavolať hliadku. Policajtov nakoniec nekontaktovali. Hliadka sa sama dostavila do Modry a vysvetlili jej celú situáciu, následne odsúdený k nim presadol do auta a on išiel domov. Svedok na doplňujúce otázky uviedol, že odsúdený ho požiadal o odvoz na policajnú stanicu do Modry lebo obec H., kde mal odsúdený trvalý pobyt spadá pod obvod Modry. Viezol ho z domu z Budmeríc, kde bol aj s mamou. Cestou v aute mu spomínal, že kontaktoval toho istého právnika, ktorého v čase, keď bolo trestné stíhanie kontaktovala jeho mama. Pobalil si veci lebo vedel, že nastúpi do výkonu trestu. Právnik mu povedal, že to nebude nadhlo, lebo bol súdený v neprítomnosti a napraví sa nejaké nedorozumenie, žiaľ odvtedy už ubehlo šesť rokov. Od jeho matky dostal informáciu, že odsúdený je v Anglicku, aj odsúdený mu hovoril, že je v Anglicku, predtým bol v Chorvátsku, aj v Českej republike. V kontakte s odsúdeným v tom období nebol, nemal na neho žiadny kontakt. Jeho matka vedela, že voči odsúdenému prebieha trestné konanie, lebo mu chodila pošta na jej adresu. Nevedel uviesť, či matka odsúdeného vedela, kde sa v čase trestného stíhania nachádzal jej syn. Z rozhovorov s p. G. vedel, že po odsúdenom bolo pátrané na adrese jeho trvalého pobytu a jeho matky, v jeho domácnosti nie. O trestnej veci odsúdeného nemal vedomosti, len vedel z čoho bol obvinený.

Oboznámením fotokópie čestného vyhlásenia A. K. s úradným prekladom z chorvátskeho jazyka do slovenského jazyka súd zistil, že podľa vyhlásenia sa odsúdený F. G. z mesta Budmerice na Slovensku od 26.05.2013 do 03.06.2013 ubytoval v byte pod správou menovaného v meste Fontána pri Poreči v Chorvátsku.

Odsúdený k čestnému vyhláseniu A. K. uviedol, že tam bol na dovolenke, platil tam hotovosťou, dopravil sa tam s jedným človekom s ktorým robil predtým v Záhrebe, ale jeho meno nevedel, mal prezývku Medveď alebo Maco. Z Chorvátska išiel letecky do Anglicka. Do Chorvátska išiel autom, stretol sa s nim na Slovensku a s nim odchádzal za robotou, bolo to už dávno, keby vedel, že bude potrebovať tieto informácie tak si to zapamätá. K čestnému vyhláseniu matky L. G. uviedol, že v rámci rozhodovania o prvej obnove jeho matku vypočúvala sudkyňa ohľadne dátumu 27.05.2013 a vtedy matka plakala a niekoľkokrát povedala sudkyňi, že nevie. Keď spolu volávali, tak mu niekoľkokrát povedala, že to bolo na narodeniny jeho sestry, ale pri výpovedi si na to nespomenula, lebo bola v strese.

Svedkyňa L. G. na verejnom zasadnutí vypovedala, že sa so synom pohádala v polovici mája, bolo to na narodeniny jeho sestry 14.05.2013, povedala mu, že svoju chalupu dá prepísať svojej dcére, jej syn s tým nesúhlasil, odišiel a povedal, že sa viac nevráti a odvtedy s ním nebola v kontakte a aj jeho telefón zostal doma. Približne po jednom týždni sa jej ozval, zavolať jej na linku Slovenskej sporiteľne (do roboty), iba jej oznámil, že: „odišiel som zo Slovenska a už sa nevrátim.“ Túto skutočnosť povedala aj koncom mája, keď sa na neho prišli pýtať policajti v civile, ktorí ho chceli vypočúvať ako svedka. Potom sa na neho už nikto nepýtal, nikto ho nehľadal. Syn sa vrátil domov až v roku 2018 a vlastne až vtedy sa dozvedel, že dostal trest, nevedeli ani o čo ide, preto pár dní zostal doma, potom sám išiel na policajnú stanicu zistiť prečo to je, odvtedy je vlastne v base. Na otázky uviedla, že syn jej v čase hádky nepovedal kam ide a nepovedal jej to ani vtedy, keď jej volal, uviedol len toľko, že je von zo Slovenska. Počas rokov 2013-2018 ako bol jej syn preč ho nikto viac nehľadal a ani mu neboli doručované zásielky ku nej domov, kde mal adresu trvalého pobytu. Až keď sa v marci roku 2018 vrátil, povedal jej, že bol v Česku, Londýne a v Chorvátsku. Na políciu sa išiel prihlásiť vo večerných hodinách, aby zistil o čo ide, viezol ho jeho kamarát. Tiež uviedla, že jej syn sedí vo väzení nevinne, že raz už vypovedala, v predchádzajúcom konaní o povolení obnovy konania ju nikto nenútil a neovplyvňoval.

Svedok I. J. na verejnom zasadnutí verbalizoval, že odsúdeného vôbec nepozná a o jeho trestnej činnosti za ktorú bol odsúdený nevie nič. S odsúdeným sa stretol až v pojednávacej miestnosti vo svojej trestnej veci, keď ho žiadal predvolať v rámci povolenia obnovy konania, bolo to ešte počas jeho šesťročného výkonu trestu a bolo to preto lebo bol uvedený v skutkovej vete jeho rozsudku, ale nevedel z akého dôvodu, lebo s jeho prípadom nič nemal a nepoznal ho. O tom, že je to p. G. sa dozvedel z rozsudku, ale v úplne inom prípade. V skutkovej vete rozsudku sa mu kládla za vinu príprava na § 188 Trestného zákona organizovanou skupinou proti firme Bonul a keď nevedeli nájsť dvoch ľudí ku nemu, tak sa tam ocitol p. G. a ešte jeden, ktorého meno si nepamätal. Odsúdeného teda dal predvolať v jeho veci

preto, lebo bol zneužívaný v jeho rozsudku. Na otázku odsúdeného svedok uviedol, že sa nezakladá na pravde, že by spolu pripravovali lúpež a mimo súdu sa nikdy nestretli vonku. Tiež ozrejmil, že celkovo podal tri návrhy na povolenie obnovy konania, z toho dva boli zamietnuté a tretí rozhodli bez neho. Policajti mu vrátili aj zbraň, ktorú si nemohol prevziať, lebo nemal zbrojný preukaz, bol vo výkone trestu a hneď zbraň prepísal. Na lúpeži sa s odsúdeným nezúčastnil a p. F. nepozná.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Nitre na verejnom zasadnutí navrhovala, aby súd návrh odsúdeného podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol z dôvodu, že neboli zistené podmienky obnovy konania tak ako súd stanovené v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Obhajca odsúdeného v rámci záverečného návrhu žiadal, aby súd vyhovel návrhu a povolil obnovu konania vzhľadom na to, že sa preukázala existencia nových skutočností a dôkazov, ktoré neboli v pôvodnom konaní súdu známe a ktoré sú spôsobilé privodiť zmenu právoplatného rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pán G. bol odsúdený v neprítomnosti, pričom svedkyňa B. E. dvakrát neopoznala odsúdeného, či už podľa rekognície, alebo v rámci otázok v spise, taktiež zo spisu I. F. vyplynulo, že ten menil svoju výpoveď, v neposlednom rade poukazoval na výpoveď matky odsúdeného, taktiež na predložené čestné vyhlásenie občana Chorvátskej republiky, z ktorých vyplynulo, že v čase spáchania skutku odsúdený nebol na území Slovenskej republiky a napokon na výpoveď svedka I. J., ktorý ako jedna z osôb, ktorá mala spáchať s odsúdeným skutok, a ktorá nebola vypočutá v pôvodnom konaní odsúdeného, uviedol, že sa s odsúdeným nepoznajú, v čase spáchania skutku sa nepoznali, nevedeli o sebe a teda skutok spolu nepáchali. Mal za to, že pre účely konania o povolení obnovy je rozhodujúce len porovnať tvrdenia a dôkazy doteraz súdu známe, s tvrdeniami a dôkazmi, ktoré vyplývajú z nových skutočností a zistiť pravdepodobnosť zmeny pôvodného rozhodnutia.

Odsúdený v rámci záverečného návrhu zdôrazňoval, že bol odsúdený za lúpež, ktorú nevykonal, na základe prečítanej výpovede B. E., s ktorou sa navzájom nepoznali, čo preukazuje to, že jednak ho nevedela slovami opísať a na fotografii ho neopoznala. Nespáchanie skutku preukazuje aj to, že I. F. odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní v jeho trestnej veci, lebo vo svojich skorších výpovediach mal rôzne verzie, len aby pomohol sám sebe, čo sa mu aj podarilo a I. J., s ktorým mal plánovať lúpež spoznal, resp. vedel o koho ide až v roku 2022, keď bol predvedený ako svedok na jeho obnovu konania a v neposlednom rade sa v čase lúpeže nenachádzal na území Slovenska, čo preukázal vyhlásením a žiadal o prešetrovanie cez medzinárodnú právnu pomoc.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Tk/1/2014 súd zistil, že obvinený I. F. a obvinená B. E. boli právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 07.05.2014, sp. zn. 4Tk/1/2014 zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona na skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom čase ako členovia organizovanej skupiny, ktorú tvorili obžalovaný I. F., obvinený F. G. a obžalovaná B. E., založenej za účelom vykonania lúpežného prepadnutia spočívajúcom v presne dohodnutom spôsobe delby úloh, ktorej koordinátorom bol obvinený F. G. (trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie) dňa 27.05.2013 v čase okolo 08.45 hod. v Nitre, na ulici Chrenovskej ZOC Max, na prízemí medzi výťahom a predajňou obuvi CCC vykonali lúpežné prepadnutie pracovníka SBS I. E. a to tým spôsobom, že po tom ako tento prechádzal medzi predajňou obuvi CCC a výťahom zozadu k nemu pristúpili maskovaní obžalovaná B. E. a obvinený F. G., pričom obžalovaná B. E. priložila I. E. ku krku elektrický paralyzátor, v dôsledku čoho tento spadol na zem a obvinený F. G. mu odcudzil z ruky kufrík s finančnou hotovosťou vo výške 361.455,- Eur, následne obvinený F. G. a obžalovaná B. E. z miesta činu ušli smerom ku vopred dohovorému miestu na sídlisku Chrenová v Nitre, kde bolo zaparkované osobné motorové vozidlo zn. VW Touareg EČ: F. H., do ktorého odložili veci súvisiace s trestným činom a odcudzený kufrík aj s finančnou hotovosťou, pričom do osobného motorového vozidla VW Touareg nastúpil obvinený F. G. a odišiel s ním na ulicu Trieda Andreja Hlinku v Nitre, kde ho opustil aj s odcudzenou finančnou hotovosťou, pričom do osobného motorového vozidla zn. VW Touareg za účelom odstránenia stôp nastúpil obžalovaný I. F., ktorý bol aj s vozidlom následne príslušníkmi polície zadržaný, čím spôsobili ABAS Cit Management, s.r.o. Bratislava škodu vo výške 361.455,- Eur.“ Za uvedený skutok im bol podľa § 188 odsek 4 Trestného zákona za aplikácie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1 (len u obvinenej Šebestovej), odsek 2 písmeno e), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov so

zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň im súd obligatórne uložil jednoročný ochranný dohľad a poškodenú právnickú osobu ABAS Cit Management s.r.o. Bratislava, Trnavská 100, IČO:365801425 s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Súd tak rozhodol potom, čo obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2014 učinili vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry v Nitre, ktoré súd prijal a následne na pojednávaní vykonal dokazovanie len vo výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody. Odsúdený I. F. bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený dňa 01.08.2019 (uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/129/2019) a odsúdená B. E. dňa 20.06.2019 (uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 5PP/19/2019) a obaja boli osvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Súčasťou oboznamovania spisu sp. zn. 4Tk/1/2014 na verejnom zasadnutí súdu bol aj list obvineného I. F. zo dňa 08.04.2014 adresovaný Krajskej prokuratúre v Nitre, v ktorom sa vyjadroval okrem iného aj k jeho možnosti zistiť, kde sa ukrýva Zelník a teda jeho spolupráce s políciou za účelom jeho dolapenia.

Odsúdený F. G. sa k oboznámenému spisu 4Tk/1/2014 vyjadril v tom smere, že na úteku nebol, v zahraničí sa ubytoval pod svojím menom a v neutajení si kupoval aj letenku z Chorvátska do Anglicka, pod svojím menom žil v Českej republike spolu s priateľkou a nikto ho nemohol zháňať, keďže nebol na úteku. K odsúdenému I. F. sa vyjadril len toľko, že F. mal od neho požičané auto VW Touareg, ktoré dlhodobo užíval a platil aj lízingové splátky.

Oboznámením spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/136/2013 súd zistil, že odsúdený I. J. bol rozsudkom sp. zn. 6T/136/2013 zo dňa 17.10.2017, právoplatným dňa 18.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/15/2018 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný I. J. spolu s I. F., nar. XX.X.XXXX, odsúdeným v inej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Tk/1/2014 a F. G., nar. X.X.XXXX, odsúdeným v inej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015 od presne nezistenej doby v mesiaci marec 2013 do 27.3.2013 v Nitre plánovali a pripravovali vykonať lúpežné prepadnutie pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby BONUL s.r.o. Nitra, a to tým spôsobom, že obžalovaný na vykonanie skutku zabezpečil policajné uniformy, dymovnicu, paralyzér a strelnú zbraň zn. GLOCK, ktoré veci prechovával v mieste trvalého bydliska v Nitre, na Baničovej 521/10 a zabezpečoval tiež ďalšiu osobu, s ktorej pomocou mal byť skutok vykonaný, pričom skutok mal byť spáchaný tak, že pracovník SBS, ktorý každý pondelok v mesiaci v čase od 09.00 hod do 13.00 hod v OC MAX v Nitre prenáša do banky hotovosť, podľa znalostí obžalovaného vo výške cca 130 000,- Eur, mal byť fyzicky napadnutý páchatelmi - Zelníkom a osobou, ktorú mal zabezpečiť na spáchanie tohto skutku obžalovaný s pozmeneným výzorom a v policajných uniformách, pod hrozbou použitia strelnej zbrane, alebo paralyzéra, pričom pracovník SBS mal byť vtiahnutý do priestorov WC v OC MAX, kde mu mal byť násilím odňatý kufrík s vyššie uvedenou finančnou hotovosťou a po znehybnení pracovníka SBS, elektrickým paralyzérom, mali páchatelia uniknúť vopred vytypovanou únikovou cestou za OC MAX v Nitre a odovzdať tam získanú hotovosť F., ktorý mal túto previezť do Bratislavy, kde si ju mali následne všetci rozdeliť“. Súd za tento protiprávny čin uložil odsúdenému I. J. podľa § 188 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov s tým, že na výkon uvedeného trestu odsúdeného zaradil podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň uložil odsúdenému aj trest prepadnutia vecí tam uvedenej a ochranný dohľad v trvaní jedného roka. Predmetné rozhodnutie bolo vydané po predchádzajúcich dvoch odvolacích súdom zrušených rozhodnutiach (Krajský súd v Nitre sp. zn. 2To/90/2014 zo dňa 26.11.2024 a sp. zn. 2To/28/2024 zo dňa 11.11.2015) s úpravou skutku popísanom v obžalobe po vykonaní dokazovania. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa konštatoval, že dostatočným a hodnoverným spôsobom mal preukázané práve z výpovedí svedkov I. F. a O. P., že obžalovaný I. J. pripravoval spáchanie lúpežného prepadnutia pracovníka SBS v obchodnom centre Max v Nitre s F. a G., že na spáchanie tejto lúpeže mal doma pripravenú strelnú zbraň, paralyzér, policajné uniformy, cez osobu G. zabezpečil parochňu, ktorú odovzdal svedkovi P., ktorý ju následne odovzdal polícii, na spáchanie tejto lúpeže sa obžalovaný pokúšal zjednať práve osobu svedka P., ktorý oznámil skutok polícii, pričom obaja svedkovia obdobným spôsobom popísali plánovaný spôsob spáchania skutku ako i čas, resp. dennú dobu jej vykonania a miesto jej spáchania ako i únikovú cestu a obrana obžalovaného, že žiadnu lúpež

neplánoval, že ako bývalý policajt vlastnil zbrane, uniformy a paralyzér mal pre vlastnú potrebu, že mal byť kontaktovaný osobami z Bratislavy resp. na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Touareg s bratislavským evidenčným číslom, bola v rozpore s výpoveďami svedkov F. a P. a oboznámenými listinami (správy zo sledovania zo dňa 25.03.2013 s fotodokumentáciou). Súd 1. stupňa v tejto súvislosti zároveň konštatoval, že obdobným spôsobom bolo skutočne lúpežné prepadnutie v OC Max v Nitre aj spáchané dňa 27.05.2013 za účasti iných osôb (F. a E.), pričom koordinátorom bol G.. Aj odvolací súd v rámci konania sp. zn. 2To/15/2018 sa plne stotožnil so skutkovými závermi súdu 1. stupňa vychádzajúcich z vykonaného dokazovania a k námietkam obžalovaného J., že v skutkovej vete rozsudku sú uvedení odsúdení I. F. a F. G. (odsúdení v inej trestnej veci) ozrejmil, že uvedené osoby boli odsúdené za spáchanie inej lúpeže, ako sa týkal obžalovaného J., avšak uvedení odsúdení (ako vyplynulo z výpovede F. v postavení svedka) spolu s obžalovaným J. sa mali dohadovať na možnom protiprávnom konaní uvedenom v napadnutom rozsudku. Odsúdený I. J. napadol rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/15/2018 z 18.04.2018 dovolaním zo dňa 11.02.2019 v znení jeho doplnenia zo dňa 08.03.2019, ktoré bolo odmietnuté Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením zo dňa 22.01.2020, sp. zn. 3Tdo/33/2019 bez preskúmania veci z dôvodu, že odsúdený ako dovolateľ uvádzal námietky, ktoré neboli spôsobilé naplniť žiadne dôvody dovolania označené odsúdeným. Odsúdený I. J. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov vykonal dňom 09.11.2023.

Návrhom na povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 21Nt/6/2020 odsúdený I. J. dňa 20.02.2020, v znení jeho doplnenia obhajcom Q. P. a tiež v znení jeho vlastných doplnení napadol pôvodné rozhodnutie z dôvodu, že skutkové okolnosti prípadu neboli tak ako bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku a za účelom preukázania nových skutočností navrhoval vypočuť svedka B. F. B., bývalého príslušníka NAKA k vedomosti o vydieraní odsúdeného policajtom F. P., k prerábkam bytov na Baničovej ulici č. 10 v Nitre, k okolnostiam zadržania svedkyne R. H., ďalej žiadal opätovne vypočuť R. H. ako partnerku k odsúdeným uvádzanému vydieraniu jeho osoby zo strany policajta F. P. a najmä vypočuť osobu F. G., ktorý v pôvodnom trestnom konaní odsúdeného nemohol byť vypočutý z objektívnych dôvodov a tieto dôkazy by mohli samy o sebe alebo v spojení s skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne treste odsúdeného práve z dôvodu, že F. G. mal byť podľa odsudzujúceho rozsudku organizátorom „akcie“, teda skutku, z ktorého prípravy bol on odsúdený, pričom G. bol odsúdený v inom trestnom konaní sp. zn. 33Tk/1/2015 za iný podobný dokonaný skutok. Tento návrh odsúdeného bol uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 21Nt/6/2020 zo dňa 06.03.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/52/2023 zo dňa 12.06.2023 zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky pre obnovu konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

V novo podanom návrhu na povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6Nt/31/2023 zo dňa 01.12.2023, a jeho doplnení obhajcom B. L. zo dňa 13.03.2024, odsúdený I. J. argumentoval, že vyšli najavo nové skutočnosti spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o jeho vine, prípadne treste, nakoľko bol vydieraný príslušníkom NAKA F. P. o finančné hotovosti, bolo to v čase kedy bol príslušníkom KR PZ, pričom o tomto vydieraní vedel aj jeho bývalý kolega F. S. a keby nebol vydieraný skutok by sa nestal. Podľa odsúdeného neznámou skutočnosťou bolo aj to, že v čase skutku prebiehala prerábka vodovodného potrubia celého bytového domu v Nitre na ulici Baničova č. 10, kde v tom čase býval a kde sa aj zdržiaval v čase skutku a policajti ho zadržali až po troch dňoch na základe zinscenovaného obvinenia. V súvislosti s týmito tvrdeniami navrhoval vypočuť ako svedka H. P., F. S. a R. H.. O tomto návrhu bolo rozhodnuté Okresným súdom Nitra uznesením pod sp. zn. 6Nt/31/2023 zo dňa 15.04.2024, právoplatným dňa 04.07.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/49/2024 tak, že odvolací súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú, pretože úvahy súdu prvého stupňa boli správne, keď odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentoval ako nové, takými novými skutočnosťami ani dôkazmi neboli a ani by nemohli v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Odsúdený I. J. v poradí tretím návrhom zo dňa 30.09.2024 vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4Nt/33/2024 žiadal povoliť obnovu konania majúc za to, že po právoplatnom rozhodnutí vo veci sp. zn. 6T/136/2013 vyšli najavo nové dôkazy predtým súdu neznáme, ktoré môžu mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie o jeho vine. Za novú skutočnosť považoval vrátenie jeho strelnej zbrane Glock 17 políciou, išlo o tú zbraň ktorá bola zaistená u neho počas domovej prehliadky a mala byť použitá na spáchanie pripravovaného lúpežného prepadnutia dôvodiac, že vec použitú pri spáchaní trestného činu nemožno opätovne vydať páchatelovi. Medzitým bolo vlastnícke právo k zbrani prevedené zmluvou na F. S.. Ďalej

poukazoval na trestné oznámenie R. H. na O. P. s tým, že práve svedkyňa H. mala byť účastná vydierania odsúdeného o financie v celkovej výške 7.000,- eur od policajta F. P. a v neposlednom rade poukazoval na prerábku bytov v čase od 25.03.2013 do 27.05.2013 v Nitre na ulici Baničova 10, kde bol k dispozícii robotníkom a čo mu bránilo byť na dvoch miestach naraz. Za účelom preukázania hore uvádzaných skutočností navrhoval v konaní predvolať na výsluch svedkov H. P., F. S. a R. H.. S týmito argumentmi odsúdeného sa súd vysporiadal uznesením zo dňa 04.04.2025, sp. zn. 4Nt/33/2024, právoplatným dňa 15.05.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/28/2025, ktorým postupom podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 402 odsek 2 Trestného poriadku návrh odmietol, pretože v ňom odsúdený uvádzal rovnaké skutočnosti, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí súd odmietol vykonať navrhované dôkazy odsúdeného F. G. výsluchom svedkyne B. E., I. F., A. K., nakoľko ich vypočutie by bolo nadbytočné vzhľadom na podrobne oboznámené dôkazy na verejnom zasadnutí, vrátane výpovedí odsúdených osôb (E. a F.) v hore uvedených konaniach (sp. zn. 33Tk/1/2015, sp. zn. 4Tk/1/2014, sp. zn. 6T/136/2013) a prečítanie obsahu vyhlásenia A. K..

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd po oboznámení sa so spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015 vrátane obsahu pripojených spisov sp. zn. 4Tk/1/2014 (trestná vec I. F. a spol.), sp. zn. 6T/136/2013 (trestná vec I. J.), sp.zn.1Nt/4/2019, sp.zn.1Nt/23/2021, sp.zn.21Nt/6/2020, sp.zn. 4Nt/33/2024, s návrhom odsúdeného, po vyjadrení procesných strán a po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976).

V konaní o povolenie obnovy konania sa tak súd obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy ako to predpokladá ustanovenie § 394 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, alebo nebol vykonaný, alebo dôkaz vykonaný s novým obsahom. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, alebo ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, ktorá nebola predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukazovať novými dôkazmi (naplnenie prvej podmienky k povoleniu obnovy konania). Na povolenie obnovy konania je však tiež potrebné zistiť, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka na povolenie obnovy konania).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku však nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať (revízia pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené zákonné

podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku). Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, nejde o ďalší riadny opravný prostriedok, ako je to napríklad pri odvolaní, teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Odsúdený napadol pôvodné meritórne rozhodnutie z dôvodu, že súd ho odsúdil v jeho neprítomnosti za trestný čin lúpeže, ktorý nespáchal a jeho vinu založil predovšetkým na prečítanej výpovedi svedkyne E. a nepriamych dôkazoch. Za tým účelom odsúdený predložil ako nový dôkaz - čestné vyhlásenie občana Chorvátskej republiky A. K., ktoré malo preukazovať, že v čase spáchania skutku (27.05.2013) bol už od 26.05.2013 ubytovaný v Chorvátsku v byte, ktorý bol pod správou menovaného. Skutočnosť, že nemohol spáchať skutok mala vyplývať aj z predloženého čestného vyhlásenia jeho matky L. G., ktorým potvrdzovala, že jej syn odišiel z domu už v polovici mája 2013 po rodinnej hádke a telefón nechal doma. Za účelom preukázania svojej neviny navrhol vykonať dokazovanie oboznámením trestných vecí I. F., B. E., I. J., ich výsluchom vrátane výsluchu jeho matky a A. K. cestou justičnej spolupráce, ktorými sa mali zistiť nové okolnosti prípadu spôsobilé prívodiť zmenu právoplatného rozhodnutia ich porovnaním s doteraz súdu známymi tvrdeniami a dôkazmi.

Odsúdeným uvádzané obranné tvrdenia o nevedomosti trestného stíhania voči jeho osobe a následného odsúdenia za účelom vyvinenia sa súd považoval za účelové. Obrannú verziu takéhoto charakteru odsúdený nastolil už aj v rámci návrhu na opätovné prejednanie veci v jeho prítomnosti a súd konajúci o tomto návrhu sa ňou podrobne zaoberal a skonštatoval, že nebola nijakým spôsobom preukázaná. V rámci tohto konania mal súd dostatočným spôsobom preukázané, že odsúdený opustil miesto svojho bydliska, aktuálne miesto zdržiavania sa neoznámil ani svojím blízkym príbuzným, nezdržiaval sa v mieste svojho evidovaného pobytu a ani na adresách, kde žil a zvykol sa pohybovať alebo zdržiavať sa a opakovanými procesnými úkonmi, viacerými opatreniami sa nepodarilo zabezpečiť jeho prítomnosť na úkonoch trestného konania, čím došlo k naplneniu podmienok na konanie proti nemu ako ušlému. V tejto súvislosti súd odkazuje na obsah súdneho spisu sp. zn. 33Tk/1/2015 vrátane vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-756/OVK-NR-2013 a v ňom vykonaných všetkých dostupných možnostiach a zákonných nástrojov orgánov činných v trestnom konaní a súdu smerujúcich k zabezpečeniu prítomnosti odsúdeného na konaní. Jednalo sa o nasledovné úkony: žiadosť o zadržanie zo dňa 27.05.2013, preverky u členov rodiny odsúdeného a preverky v mieste bydliska zo dňa 28.05.2013, vyhlásenie celoštátneho pátrania dňa 29.05.2013, operatívno – pátracie preverky zo dňa 27.06.2013, 09.07.2013, 16.07.2013, preverovanie pobytu odsúdeného na miestach Modra Harmónia, Zochova chata zo dňa 06.08.2013, operatívno-pátracia činnosť zo dňa 03.09.2013, príkaz na zatknutie sp. zn. 6Tp/267/2013 zo dňa 30.09.2013, európsky zatýkací rozkaz sp. zn. 4Tp/301/2014 zo dňa 14.03.2014, opatrenie vyšetrovateľa PZ zo dňa 15.07.2014 o tom, že trestné konanie sa vykoná ako proti ušlému, podanie obžaloby na súd dňa 24.07.2015, príkaz na zatknutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015 zo dňa 03.08.2015, európsky zatýkací rozkaz sp. zn. 33Tk/1/2015 zo dňa 03.08.2015, medzinárodný zatýkací rozkaz sp. zn. 33Tk/1/2015 zo dňa 03.05.2016, urgované policajné správy vrátane správ z Interpolu a SIRENE z 20-21.04.2016, 15.08.2016, 04.11.2016, opatrenie súdu č. k. 33Tk/1/2015 zo dňa 15.11.2016, že súdne konanie vykoná proti odsúdenému ako proti ušlému. V nadväznosti na tieto úkony potom odsúdeným uvádzaný dôkaz resp. skutočnosť, že v deň spáchania skutku sa nachádzal mimo územia Slovenska, konkrétne v meste Poreč v Chorvátsku, preto sa nemohol dopustiť uvedeného konania, ktorú označil za novú skutočnosť (skutočnosť súdu skôr neznámu) a ktoré tvrdenie mu mala potvrdiť jeho matka L. G., A. K. a B. L. sama o sebe v spojení s ostatnými dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní nie je spôsobilá prívodiť iné, priaznivejšie rozhodnutie v trestnej veci, nakoľko pôvodne konajúci súd mal vedomosť o tom, že sa F. G. pobytom v cudzine vyhýbal trestnému stíhaniu od samotného začiatku (už orgány činné v trestnom konaní ňom pátrali s negatívnym výsledkom a viedli trestné stíhanie ako s ušlým). Odsúdený žiadnym spôsobom v rámci konania o povolenie obnovy konania súdu hodnoverne nepreukázal tvrdenie, že na úteku nebol a v zahraničí fungoval a pohyboval sa pod svojím vlastným menom. Ak by toto tvrdenie bolo pravdivé, tak minimálne pri cestovaní v rámci prechádzania hranicami krajín nepatriacich do Schengenského systému (Chorvátsko vstúpilo do Schengenského priestoru k 01.01.2023 a Veľká Británia sa nikdy plne nezapojila do tohto priestoru), by bol podrobený kontrole platných cestovných dokladov a bol by realizovaný európsky zatýkací rozkaz z 14.03.2014 a medzinárodný zatýkací rozkaz z 03.05.2016, prípadne by bola získaná iná relevantná informácia o jeho pohybe mimo územia SR.

Okrem toho odsúdený uvádzal iné skutočnosti o cestách a pobyte v zahraničí v návrhu na opätovné prejednanie jeho trestnej veci a iné skutočnosti odzneli aj na konaní o povolení obnovy konania sp. zn. 1Nt/4/2019 (napr. matka odsúdeného uviedla, že 27.05.2013 mala mať s odsúdeným konflikt a odišiel do zahraničia, odsúdený tam tvrdil, že cestoval do Zagrebu, potom do Londýna a stadiaľ do Šternberka). V čestnom vyhlásení k aktuálnej obnove konania L. G. (matka odsúdeného) zas uvádzala, že jej syn odišiel z domu už v polovici mája 2013 po rodinnej hádke a odvtedy sa jej neozval. V návrhu na opätovné prejednanie odsúdený uvádzal, že začiatkom roku 2013 sa po konfliktoch v rodine rozhodol odísť žiť a pracovať do zahraničia, najskôr do Anglicka a neskôr v roku 2014 (približne v mesiaci máj) sa presunul do Českej republiky, kde žil a pracoval a býval s družkou D. F. v meste Šternberk. V aktuálnom konaní zas predložil odsúdený prehlásenie o pobyte u A. K. s odstupom 10 rokov od skutku, vydané na vyžiadanie otca odsúdeného, navyše s konkrétnym dátumom jeden deň pred skutkom (od 26.05.2013), pričom podľa predchádzajúcej verzie jeho matky mal mať s ňou v deň skutku konflikt a podľa verzie odsúdeného mal byť od začiatku roka 2013 v Anglicku, pri rozhodovaní o obnove konania zas odsúdený tvrdil, že cestoval najskôr do Zagrebu a potom do Londýna a do Čiech, o pobyte v mieste Fontana Poreč v žiadnej z predchádzajúcich verzií odsúdeného zmienka nebola. Z uvedeného tak vyplýva viacero možných verzií o čase a pohybe odsúdeného v inkriminovaný deň, ktoré sa vyvíjajú a formujú postupne, podľa rozhodnutí súdov v prejednávanych veciach a jeho neúspešných argumentoch (či už v dovolacom konaní, alebo v konaní o návrhu na opätovné prejednanie veci, alebo o návrhu na obnovu konania). Z uvedených dôvodov ani samotné prehlásenie A. K. nie je takým novým dôkazom, ktorý by bol spôsobilý s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi privodiť iné rozhodnutie vo veci a už vôbec nevylučuje účasť odsúdeného na skutku dňa 27.05.2013 o 08.45 hod. v Nitre.

Vo vzťahu k odsúdeným namietanej svedeckej výpovedi spoluobvinenej B. E. súd uvádza, že z odôvodnenia meritórneho rozhodnutia jasne vyplynulo, že v otázke viny odsúdeného pôvodne konajúci súd vychádzal nielen z prečítanej výpovede svedkyne zo dňa 21.02.2014, z ktorej mohol ustáliť, že F. G. v spolupráci s I. F. predstavili B. E. plán na vykonanie trestnej činnosti, zameranej na zmocnenie sa finančných prostriedkov za použitia násilia. K predstaveniu plánu a k zoznámeniu B. E. s detailmi skutku prišlo v obchodnom centre Aupark v Bratislave na stretnutí s I. F. a F. G.. E. najmenej jeden týždeň pred dňom 27.05.2013 vedela, že objektom ich násilného útoku bude príslušník SBS, ktorému mala odňať kufrik s peniazmi ihneď potom, ako mu F. G. za použitia paralyzátora znemožní akýkoľvek pohyb alebo obranu. Šebestová tiež vedela, že za vykonanie tohto konania dostane odmenu vo výške 50.000 eur. Následne prišlo k zmene plánu krátko pred vykonaním skutku, keď dňa 27.05.2013 v motorovom vozidle VW Touareg, na ktorom sa priviezli E. a F. G. k obchodnému centru Max v Nitre a v ktorom sa snažili zamaskovať nasadením parochne (Šebestová), slnečných okuliarov, šiltovky (F. G.), tak, že F. G. náhle navrhol, že paralyzátor použije proti telu SBS-kára práve E.. Úlohou I. F. bolo ihneď po skutku ničiť dôkazy, ktoré by ich mohli akokoľvek spájať s lúpežou. Svedkyňou Šebestovou poskytnuté informácie o skutku plne zodpovedali obsahu výpovede aj svedkov I. E. (pracovník SBS opisoval ako pocítil úder a následne niečo ako elektrický výboj) a J. H. (uviedla, že počula z miesta útoku zvuk, ktorý jej pripomínal niečo ako elektrický výboj, zhodne so Šebestovou opísala maskovanie útočníkov, miesto príchodu a odchodu útočníkov), ktorí vypovedali k okolnostiam trestného činu rovnako. Okrem toho výpovediam svedkov zodpovedali aj výsledky dvoch znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Prezídia Policajného zboru preukazujúce prítomnosť svedkyne B. E. vo vozidle VW Touareg použitom na spáchanie skutku, listinné a vecné dôkazy spájajúce F. G. s vozidlom VW Touareg (vlastníctvo vozidla spoločnosťou RETRO EXCLUSIVE CARS s.r.o. v mene ktorej konal F. G., vo vozidle nájdený koženkový zápisník a písomnosti v obálkach), lekárska správa o ošetrovaní I. E. v nemocnici v Nitre, zápisnične zachytené výsledky prehliadky priestorov a obhliadky vozidla a v nich nájdených, zaistených vecí (stôp – vecných a biologických), výsledky prehliadky tela a obhliadky miesta činu. Z uvedeného vyplynulo, že výpoveď svedkyne bola chronologicky bezchybná a logicky perfektná a fakt, že svedkyňa B. E. odsúdeného F. G. v rámci rekognície (čl. 163-173 vyšetrovacieho spisu) neopoznala, nepochybnilo spojitosť odsúdeného F. G. so skutkom. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že rekognícia ako je založená na psychickom procese znovupoznávania a identifikácia páchatelov tzv. očitými svedkami je nepochybne dôležitým prvkom v skladačke úkonov vedúcich k objasneniu trestného činu a zisteniu páchatela avšak treba pripustiť aj vysokú omylnosť identifikácie očitými svedkami. Slabým miestom rekognície je, že na rozdiel od prirodzeného rozpoznanie ide o umelo vykonaný úkon v stresových podmienkach, kde opoznávanjúci môže byť ovplyvnený prostredím, postupom vyšetrovateľa (napr. výberom predložených osôb), alebo aj vlastnou psychikou, pričom v stresových situáciách sú pôvodné spomienky (myšlienkový obraz) často slabé, čo zvyšuje riziko chybnéj rekognície. Identifikácia F. G. ako člena organizovanej skupiny a komplica E. však vyplynula nielen z výpovede samotnej svedkyne

E., ale aj z iných dôkazov (vlastníctvo vozidla VW Touareg s EČV: F. XXX H. firmou odsúdeného F. G. a v ňom nájdené osobné veci odsúdeného, prítomnosť svedkyne vo vozidle cez nájdené odtlačky prstov a biologické stopy z plastovej fľaše a parochne). V nadväznosti na to potom neobstojí tvrdenie odsúdeného, že E. nepozná a opätovný výsluch svedkyne k osobe odsúdeného by mohol priniesť nové zistenia vo veci.

Odsúdený vo svojom aktuálnom návrhu na povolenie obnovy okrem iného poukazoval aj na osobu spoluobvineného I. F., tiež právoplatne odsúdeného za rovnaký skutok a najmä na jeho list adresovaný p. L. G., ktorý už bol predmetom posudzovania v rámci návrhu na povolenie obnovy konania sp. zn. 1Nt/23/2021. K tomu súd poznamenáva, že v konaní sp. zn. 33Tk/1/2015 bol súdom vyhodnocovaný aj dôkaz výsluchom osoby I. F. v spojení s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, pričom svedok I. F. rovnako ako svedkyňa B. E. využil právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku v čase, keď už bol právoplatne odsúdený v konaní sp. zn. 4Tk/1/2014 na základe jeho vyhlásenia o vine (vo vzťahu ku skutku uvedenom vo výroku rozhodnutia), s tým rozdielom oproti E., že I. F. odmietol vypovedať už v prípravnom konaní, to však súdu nebránilo akceptovať, že jeho účasť na lúpeži vyplývala z právoplatného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Tk/1/2014. Opakovane odsúdeným uvádzaný obnovovací dôvod spočívajúci v listine I. F. na čl. 6 pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1Nt/23/20221, ktorý s odstupom času niekoľkých rokov chcel vypovedať v trestnej veci F. G. nepovažuje konajúci súd za jav spôsobilý vyvolať stav, že sa jedná o nový, súdu „neznámy“ dôkaz tak, ako to už konštatoval súd v konaní o povolení obnovy konania sp. zn. 1Nt/23/2021

V súvislosti s posledným obnovovacím dôvodom odsúdeného týkajúcim sa pre neho neznámeho I. J. a jeho trestnej veci sp. zn. 6T/136/2013 súd poznamenáva, že porovnaním obsahu právoplatných rozhodnutí vo veci G. a vo veci J. je jednoznačný rozdiel spočívajúci v tom, že skutok vo veci odsúdeného G. bol právne kvalifikovaný ako dokončená lúpež a skutok vo veci odsúdeného J. bol právne posúdený ako príprava na lúpež, ale s inými osobami a tieto dva skutky nemožno stotožňovať. Z výpovede svedka I. F. na hlavnom pojednávaní v konaní sp. zn. 6T/136/2013 jasne vyplynulo, že organizátorom celej akcie bol F. G., ktorý akciu aj neskôr dokončil. Úlohou J. bolo dohodnúť človeka, ktorý spácha čin so G.. Ďalej F. vypovedal, že J. spoznal prostredníctvom G. a poznali sa už dlhšiu dobu pred touto plánovanou akciou, ku ktorej sa stretli viackrát osobne. Spolu boli obhliadať aj miesto činu. G. bol ten, ktorý zabezpečil od dievčaťa z Pezinka parochňu a ktorú vzal J. od G. v striebornej kapsičke pre P., ktorého volali „cestár“ (kvôli kričľavej bunde) a ktorý si ju mal vyskúšať. Samotný J. na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že ako bývalý policajt poznal a zdravil v Nitre každého a osoby F. a G. poznal iba z videnia, náhodne sa s nimi stretol na ulici, pozdravil ich a oni sa mu ponúkli, že ho odvezú, tieto osoby ho doma nenavštívili, boli iba pred jeho domom a raz alebo dvakrát ho odviezli, ale nepamätal si ktorý z nich šoféroval, myslel si, že sú Nitrančania a až zo spisu sa dozvedel ich mená a adresy. Pripustil, že s týmito osobami si bol sadnúť aj v Čajke, ale ich mená v tom čase nevedel. Tieto osoby ho na trestnú činnosť nenahovárali, neplánoval s nimi žiadnu lúpež. Práve s poukazom na hore uvedené sa s odstupom času javí zmena postoja odsúdeného J. na verejnom zasadnutí, kde tvrdil, že G. ani nepozná, minimálne ako nelogická a zavádzajúca, pričom zároveň nie je žiadnou novou skutočnosťou spochybňujúcou vinu odsúdeného F. G. zo spáchania dokončeného trestného činu lúpeže, ako to konštatoval súd v konaní vedenom pod sp. zn. 33Tk/1/2015.

Súd po vykonanom dokazovaní nezistil z podania odsúdeného a z jeho výsluchu vrátane výsluchu svedkov I. J., L. G., B. L. a z obsahu oboznámených spisov žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tk/1/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/31/2017 zo dňa 29.06.2017, ktoré neboli súdu skôr známe, a ktoré by následne v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Vzhľadom na vyššie popísané dôvody a absenciu podmienok obnovy konania súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.